

skabet anseer det for gavnligt." — Som det vil sees, gaar mit Vædringsforslag ud fra, at det ikke altid er nødvendigt, at Gaarden ved Skolen skal være brolagt. Paa mange Steder i Landet ere Forholdene af den Væskaffenhed, at selv om Gaarden bliver brolagt, bliver Grunden ikke nær saa god, som den er dannet af Naturen, og derfor har jeg foreslaaet, at det skal afhænge af Communalbestyrelsernes Skjøn, om Gaarden skal brolægges eller ikke.

Kirke- og Underviisningsministeren: Hvad angaar de almindelige Bemærkninger, som først bleve fremsatte af Udvalgets ærede Ordfører angaaende Udvalgets Stilling til Lovkastet i dets Heelhed, saa skal jeg for Tiden ikke gaar nærmere ind derpaa, idet der i det Følgende med Hensyn til den Meningsforskjellighed, der i det Væsentlige finder Sted mellem Ministeriet og Udvalget, vil være Anledning til at give en Fremstilling af den Anskuelse, hvorfra Regjeringen er gaaet ud. Derimod er det mig meget kjært strax at kunne udtale, at jeg fuldkommen indrømmer, at det ærede Udvalg i det Hele er kommet Udkaftet meget imøde, navnlig hvad angaar den Deel deraf, en af de væsentligste, som gaar ud paa at tilvelebringe en heldigere økonomisk Stilling for Lærerne. Det Affnit, der nu er sat under Forhandling, angaar just ikke direkte denne Meningsforskjel imellem Ministeriet og Udvalget — dog staaer det noget i Forbindelse med de Hoveddivergentspunkter, der ere tilstede angaaende Stillingen for og Indvirkningen fra Skoleraadets Side.

Hvad angaar de enkelte Vædringsforslag, skal jeg med Hensyn til det af Udvalget til § 1 stillede tillade mig at gjøre opmærksom paa en Unødtagtighed, som jeg troer er indløben deri, men som jeg dog ikke hørte den ærede Ordfører berøre. Det hedder nemlig i Slutningen af den af Udvalget foreslaaede § 1 simpelt hen, uden nogen videre Tilføining, „at Skolekommisjonerne eller Sognesforstanderskaberne ere berettigede til at lade Underviisningen af de Børn, der ere under 9 Aar, besørge ved hvem de der til maatte ansee skiftet." I Motiveringens af dette Forslag staaer der derimod i Udvalgets

Betænkning, Sp. 249: „For imidlertid at fjerne enhver mulig Betænkning herved har Udvalget foreslaaet, at dertil skal paa ethvert enkelt Sted have Ministeriets Samtykke". (Ordføreren: Det er kommet ind ved en Feiltagelse, det er senere rettet!). Er Feilen i Forslaget? (Ordføreren: I Motiveringens!). Jeg har saa maaskee ikke faaet den rette Udgave; men naar denne Tillægsbestemmelse aldeles skal udelades, saa gjør det en meget stor Forandring med Hensyn til min Bedømmelse af det hele Forslag. Jeg maa holde for, at der ikke kan være nogen Betænkning ved at bibeholde Paragraffen i den Stikfælse, hvori den findes i selve Lovkastet; denne Redaction har efter min Overbeviisning flere Fortrin, efter Væskaffenheden af de Spørgsmaal, som her omhandles. Det er jo saaledes allerede bemærket af den ærede Ordfører, at det er forbundet med nogen Væskelighed aldeles bestemt at angive, hvor stort Børneantallet skal være, naar en Udvidelse af Skolen skal finde Sted, men det er netop denne Væskelighed, som man fra Ministeriets Side har villet undgaar ved at foreslaae § 1 affattet saaledes, som den findes i Udkaftet. Hvad iøvrigt angaar selve Væskemelsen af Børneantallet, da kan der vel ikke være Noget til Hinder for, at det bestemmes efter et saadant Gjennemsnitstal som det af Udvalget foreslaaede eller ogsaa efter Antallet af de Børn, som indtegnes ved Skoleaarets Begyndelse; hvad enten man siger det One eller det Andet, vil man udsætte sig for, at Antallet af de i Skolen tilstede værende Børn kan blive forskjelligt paa de forskjellige Tider af Aaret — det vil være aldeles umuligt at undgaar det. Men netop derfor bliver det uheldigt, naar man sætter Antallet aldeles bestemt, og det er Grunden til, at der i Lovkastet er foreslaaet et Spillerum imellem et Antal af 90 og 120. Naar der altsaa bliver Spørgsmaal om, hvorvidt der i et enkelt Tilfælde skulde institeres paa at forlange en Udvidelse af Locale og af Lærerantallet, uagtet det høieste Tal, 120, ikke var naaet, saa er det jo klart, at Afgjørelsen deraf, naar den er lagt i Ministeriets Haand, dog væsentlig vil berøe paa den hele Fremstilling af Forholdene, der maatte blive givet i de Erklæringer, som, saasnart der